

γλυκοξινοπιπιλάτος επίθ. Κάρπ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. *γλυκόξινοσ* καὶ *πιπιλάτος*.

Ὁ κατὰ τὸν λειχασμὸν γλυκεῖαν ἄμα καὶ ὄξινον γεῦσιν παρέχων: Αἶνιγμ.

Μαῦρες κόρες καζουνᾶτες | ἄτριχες καὶ μαγουλᾶτες, γλυκοξινοπιπιλάτες

(οἱ σπόροι τοῦ καρπούζιου).

γλυκόξινοσ ἐπίθ. σύνθηθ. καὶ Πόντ. *γλυκόξ'νοσ* Μακεδ.

(Γήλοφ. Δασοχώρ. Πεντάλοφ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.) *γλυκόξινοσ* Τσακων. (Χαβουτσ.)

Τὸ Βυζαντ. ἐπίθ. *γλυκόξινοσ*. Βλ. M. Vasmer, Byzant. gespräch., 25. Ὁ τύπ. καὶ εἰς Σομ.

1) Ὁ οἶνονε γλυκὸς ἄμα καὶ ὄξινοσ τὴν γεῦσιν, ὁ ὑπόξινοσ ἐνθ' ἄν.: *Γλυκόξινα φρούτα. Γλυκόξινο πιποτό - κρασί - σταφύλι - φρούτο σύνθηθ. Γλυκόξινα σῦκα* (ποικιλία σῦκων) Κάσ. Ρόδ. *Γλυκόξινη ρογδιὰ* (ποικιλία ροδιᾶς) Κύπρ. *Τὰ γλυκόξινα πορτοκάλια εἶναι τὰ καλύτερα* Πελοπν. (Γαργαλ.) *Γλυκόξινοσ 'ναι, δὲ μ' ἀρέσει* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *Τὰ πομιλόρκα ὁμως ἐν' ὁμορφα, ἐν' στροντζυλά τζι ἐν' πιό γλυκόξινα* (πομιλόρκα = τομάτες) Κύπρ. (Κυθρ.) β) Μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπου, ὁ μὴ εὐπροσήγοροσ, ὁ δύσκολοσ, ψυχρὸσ Κύπρ.: *Εἶναι γλυκόξινοσ ἐνι ἐτοῦτοσ ὁ ἄδρωποσ* 2) Τὸ οὐδ. ὡσ οὐσ., ὁ οἶνοσ ὁ ὁποῖοσ προσφέρεται ὑπὸ τοῦ ἱερέωσ εἰς τοὺσ νεονύμφουσ καὶ τὸν παράνυμφον κατὰ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου Κάρπ. (Ἐλυμπ.)

γλυκοξύπνημα τό, Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκόξ* καὶ τοῦ οὐσ. *ξύπνημα*.

Τὸ γλυκὸ, εὐχάριστον ξύπνημα.

γλυκοξύπνητοσ ἐπίθ. Φ. Πολίτ. εἰς Ἀνθολ. Η.

Ἀποστολίδ., 359.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκόξ* καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξυπνητόσ*.

Ὁ ἐκ τοῦ ὕπνου εὐχαρίστωσ, γλυκέωσ ἐγερεθίεσ: Ποίημ.

Τῆ χρυσῆ πόρτα τῆσ ἀγῆσ τάγματα οὐράνια ἀνοίγουν κ' ἡ πλάση γλυκοξύπνητη χαμογελά 'ς τὸν Πλάστη.

γλυκοξυπνώ Ἦπ. (Πάργ.) Μεγίστ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.

Δίβρ.)— Α. Προβελ., Ποίημ., 1.31.292 Κ. Παλαμ., Ἀσάλ. Ζωή, 27 καὶ 153 Σ. Πασαγιάνν. Ἀντίλ., 7 Ι. Πολέμ., Κεϊμήλ., 67. Σπασμ. μάρμ., 26 *γλυκοξυπνώ* Πελοπν. (Γαργαλ.) *γλυκοξυπνώ* Θράκ. (Κασταν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκόξ* καὶ τοῦ ρ. *ξυπνώ*.

Ἀμτβ., ἐξυπνώ μὲ εὐχάριστον αἶσθημα καὶ μετβ., ἐξυπνώ τινά κατὰ τρόπον εὐχάριστον, οἶνονε γλυκὸν ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Νὰ πάγω 'ς τὴν ἀγάπη μου νὰ τὴν γλυκοξυπνήσω Ἦπ. (Πάργ.)

Νὰ τὸ ξυπνήσω μὲ κρασί, φοβοῦμαι μὴ μεθύσῃ

νὰ τὸ ξυπνήσω μὲ φιλί, νὰ γλυκοξυπνήσῃ

Θράκ. (Κασταν.) || Ποίημ.

Γλυκοξυπνᾶ τὴ ρήγισσα μὲ χάδια καὶ μὲ δῶρα,

μὲ χέρια χρυσοδάχτυλα

Ι. Πολέμ., ἐνθ' ἄν., 67.

Μέσ' 'ς τὰ ρομάνια τὰ πικρὰ|βοσκόπουλο μὲ τὴ φλογέρα τὴν ἐρημιὰ γλυκοξυπνᾶ

Α. Προβελ., ἐνθ' ἄν., 31.

'Σ τὸ πανηγέρι τὸ πανεύσομο ἀπ' τὰ σπάρτα

μὲ τὴν γλυκεῖαν ἀνατολή γλυκοξυπνῶντασ

νὰ τρέξω βούλομαι κ' ἐγὼ 'ς τὸ πανηγέρι

Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν., 27.

γλυκοπαιχνιδάκι τό, Ἦπ. — Λεξ. Μπριγκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκόξ* καὶ τοῦ οὐσ. *παιχνιδάκι*.

Εὐάρεστοσ, οἶνονε γλυκεῖα θωπεῖα ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Κλέφτοντασ καὶ κᾶνα φιλι καὶ γλυκοπαιχνιδάκι

Ἦπ.

γλυκοπαίζω Σ. Πασαγιάνν., Ἀντίλ., 35.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκόξ* καὶ τοῦ ρ. *παίζω*.

Παίζω μετὰ γλυκύτητοσ, μετὰ δεξιοτεχνίασ μουσικὸν ὄργανον: Ποίημ.

Ἐνα κοπάδι πρόβατα γερμένο κάνει στάλο

κι ὁ νιὸσ βοσκόσ τοὺσ ξαπλωτόσ φλογέρα γλυκοπαίζει.

γλυκοπαρασταίνω Ν. Ἐστ. 15 (1934), 1087.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκόξ* καὶ τοῦ ρ. *παρασταίνω*.

Ἐμφανίζω τι κατὰ τρόπον τερπνόν, εὐχάριστον, οἶνονε γλυκόν: *Γιατί νὰ εἶσαι τόσο σκληρόσ, Γουλιέλμο, καὶ νὰ μοῦ γλυκοπαρασταίνῃσ μιὰ εὐτυχία ποὺ ἐγὼ πρέπει νὰ τὴν ἀπαρηθῶ;*

γλυκοπαρηγορία ἦ, Κορ., Ἀτ., 2.92 *γλυκοπαρηγορία* Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκόξ* καὶ τοῦ οὐσ. *παρηγορία*.

Ὁ τύποσ *γλυκοπαρηγορία* καὶ εἰς Σχλίκ. 301 (ἐκδ. Wagner, σ. 74) «φῶσ μου, ψυχὴ μου, ὁμμάτια μου, γλυκοπαρηγοριά μου».

Ἡ *γλυκειά*, ἡ μετὰ συμπαθείασ γινομένη παρηγορία ἐνθ' ἄν.

γλυκοπατάτα ἦ, κοιν. *γλυκουπατάτα* πολλαχ. βορ.

ἰδιωμ. *γλυκοπατάκα* Πελοπν. (Γαργαλ.) *γλυκοπατάκα* Πελοπν. (Ξεχώρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκόξ* καὶ τοῦ οὐσ. *πατάτα*.

Τὸ φυτὸν Βατάτα ἢ ἐδώδιμοσ (*Batata edulis*) τῆσ οἰκογ. τῶν Περιαλλοκκυλωδῶν (*Convolvulaceae*) τοῦ ὁποῖου οἱ ἀμυλοῦχοι κόνδυλοι εἶναι γλυκόχυμοι κοιν.: *Ἀγόρασα δομάτες καὶ γλυκοπατάτες* Μῆλ. *Ἡ ρίζα τοῦ ἀσπίδελα εἶναι σὰ δὴ γλυκοπατάτα* (ἀσπίδελασ = ἀσφόδελοσ) Σῦρ. *Ἡ γλυκοπατάκα δὲν ἔχει τὴ νοστιμάδα τῆσ ἀλλήνῃσ πατάκασ* Πελοπν. (Ξεχώρ.)

γλυκοπάτι τό, Ζάκ. Ἰθάκ. Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γλυκοπατώ*. Ἦ λ. καὶ εἰς χειρόγρ. τοῦ 1601.

Εἶδοσ σταφυλῆσ καταλλήλου πρὸσ οἶνοποίησιν.

γλυκοπατσᾶσ ὁ, ἐνιαχ. *γλυκουπατσᾶσ* Σάμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκόξ* καὶ τοῦ οὐσ. *πατσᾶσ*.

1) Εἶδοσ γλυκογεύστου φαγητοῦ τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ βρασμένα μικρὰ τεμάχια στομάχου αἰγοπροβάτων ἢ καὶ βοοειδῶν ἐνθ' ἄν. 2) Μεταφ., τὸ ὑπερβολικὰ γλυκίζον φαγητὸν ἢ ρόφημα Σάμ.: *Πουλὸ ζάχαρ' ἔρριξτε 'ς τοῦ γάλα, γλυκουπατσᾶ τό 'καμῖσ. Τί γλυκουπατσᾶσ εἶνι αὐτὸ τοῦ φαί; Ρίξ' τ' λίον ἀλάτ'!*

γλυκοπατώ Ἰων. (Σμόρν.) Κρήτ. (Σέλιν. κ.ά.) Κύπρ.

Κωνπλ. Νίσυρ. — Α. Ἐφταλ. εἰς Ἀνθολ. Η. Ἀποστολίδ., 89 Μ. Λελέκ., Ἐπιδόρπ., 110 *γλυκοπατώ* Θράκ. (Αἶν.)